

# Červen-měsíc myslivosti

## Jaro s myslivostí.

Kočičky a jehnědy již odkvetly.

Jsou-li slunečné dny, láká nás to do přírody.

V polích jsou vidět zajáci, kteří prožívají druhé námluvy ( honcují se). První malí zajíci jsou již v březnu na světě. Srnčí si člověka pouští jen na bezpečnou vzdálenost. Zimní velké tlupy se rozpadají. Srncům již pod lýčím narostly parůžky a brzo je budou vytloukat. Srny se většinou chystají ke kladení mláďat. Budou srnčata. Černou zvěř je velice obtížné potkat, protože je to zvěř s noční aktivitou. V okolí Přepych je možné zcela náhodou potkat i dančí a muflonní zvěř.

Někdy prolétnou po obloze v klínové sestavě štěbetající husy. Divocí bažanti vymizeli. Pokud nějakého zahlédneme, tak je to bažant odchovaný myslivci a vypuštěný do volné přírody. Totéž platí pro koroptve. Tak, jak zmizely meze, malá políčka a remízky, tak v naší krajině ( až na malé výjimky) již není vhodné životní prostředí pro drobnou zvěř. Navíc je příliš mnoho toulavých koček, lišek, kun, toulavých psů a pernatých dravců. Rozšiřuje se i psík mývalovitý.

Nepřehlédnutelné jsou straky, hrdličky, sojky a veškeré drobné zpěvné ptactvo. Všem začínají námluvy. Příletly čejky, motáci, skřivani a ostatní stěhovaví ptáci. Na Dříznech můžeme za šera vidět i svatební let sluky.

Myslivci dokončili sčítání zvěře. Zatím co v zimě nosili oves, granule, seno a léčiva do krmelců, na jaře procházejí přírodou a sledují úhyny a i přírůsty zvěře. Nejvíce problémů je na silnicích a v jejich okolí. Neukáznění řidiči mají na svědomí značné škody a utrpení zvěře, která poraněná v bolestech hyne. Myslivci také dohlízejí, má-li zvěř potřebný klid. Pokud se někdo chová hlučně a nevhodně, upozorňují ho. Ne každý ovšem chápe, že on a jeho potřeby nejsou středobodem dění v přírodě.

Při procházkách je náhodně možné najít i malého zajíčka a koncem května již i malá srnčata. Určitě nejsou tato mláďata opuštěna a byla by velká škoda se jich dotknout, protože by o ně samice pro lidský pach přestala mít zájem a opustila by je. Na Dřízenském potoce hnízdí kachny které v půli května mají již i káčata.

Právě mláďata jsou nejvíce vystavena predacnímu tlaku dravců a šelem a někdy i neuváženému chování lidí. Je třeba pochopit, že toulavé kočky nemají v přírodě co dělat. Toulavé ale ani volně pobíhající psy také nelze tolerovat. Pamatuje na to i ustanovení zákona.

Důležitý v této době je zejména klid v krajině. Stačí ruch na polích při obdělávání polí a nutné práce v lese.

Nevhodný je pohyb v krajině ráno i večer, kdy zvěř a většina živočichů vychází z krytu na pastvu. Myslivecký hospodář, myslivecké strážce a i strážce ochrany přírody se právě v této době více než kdy jindy věnují ochranné službě. V době hnízdění a kladení mláďat může státní orgán správy myslivosti na žádost uživatele honitby nařídít i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí ( dle § 9 odst. 3 zákona 449/2001 Sb.). Myslivecké sdružení tohoto možného kroku zatím nevyužilo, přestože se v naší krajině přestupky množí.

V červnu mohou vznikat i velké škody na živočišstvu při sklizni pícnin. Myslivci spolupracují s majiteli zemědělských kultur. Při sečení by měl každý zemědělec používat účinné plašiče zvěře. Jetel a traviny myslivci většinou v této době procházejí se psy, aby tato pole „ zavětrili“. Zejména srnčí se pak z těchto polí odstěhuje

a nedojde k posečení srnčat. Se zajíčky je to horší. Zde dochází ke ztrátám častěji.

V průběhu jara již myslivci vědí, jak zvěř prezimovala, kolik jí podle druhů je a v jaké je kvalitě. Postupně přichází období, kdy je nutno některou zvěř regulovat odstřelem ( většinou černá a srnčí) a jinou odchovat a do přírody ji pak vypouštět ( bažant, koroptev). Jde o zachování rovnováhy v přírodě a o udržení zdravých populací zvěře.

V polovině května začíná lov srnců. Loví se průběrně – tedy jen takové kusy, které jsou nemocné, přestárlé nebo k chovu nevhodné. V této době můžete pozorovat, že myslivci ráno a k večeru posedávají po posedech i za účelem lovu.

Pokud člověk přírodě porozumí, bude chápat dění v ní, bude z přírody čerpat a příroda ho lecčemu naučí.

Každý člověk, který chce volnou krajinu a přírodu udržet zdravou a krásnou pro své potomky a je ochoten pro to přírodě pomáhat a neškodit jí, je mezi myslivci vítán.

Ing. Černý Jan

kronikář MS